

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 15

ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	3
ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ	4
1. ບົດນຳ	4
2. ຂອບເຂດ	4
3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ	4
3.1. ກົດໝາຍແຮງງານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006	4
3.2. ດຳລັດລະບອບປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນພາກວິສະຫະກິດ ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 1999	4
4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ	5
5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນຕໍ່ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ	6
6. ຢາເສບຕິດອື່ນໆ, ເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ ແລະ ຢາ	6
7. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ	7
7.1. ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ	7
7.1.1. ກໍລະນີຍົກເວັ້ນສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ	7
7.2. ວັນພັກ	7
8. ການນຳໃຊ້ແຮງງານແມ່ຍິງ	8
8.1. ການອູດໜູນໃນເວລາເກີດລູກ	8
9. ການຮັບເອົາແຮງງານເດັກ	8
10. ການຮັກສາສຸຂະພາບປະຈຳວັນ	9
11. ການສະໜັບສະໜູດດ້ານການແພດ	9
12. ການຊ່ວຍເຫຼືອເງິນອູດໜູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຖືກອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ຫຼື ພະຍາດອາຊີບ	9

ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ

1. ບົດນຳ

ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມການປະຕິບັດງານທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແມ່ນພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນ ຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຜູ້ບໍລິຫານການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມການປະຕິບັດງານບັນລຸໄດ້ຄວາມປອດໄພ ໂດຍການສະໜອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ການຊີ້ນຳ ແລະ ຄວບຄຸມບັນຊາທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ໂດຍການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບການປະຕິບັດງານທີ່ມີຄວາມປອດໄພ, ໂດຍການເລືອກເຟັ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ອອກແບບມາໂດຍສະເພາະ, ໂດຍການສະໜອງການສຶກສາ ແລະ ຝຶກ ອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວທີ່ມີປະສິດທິພາບໃຫ້ພະນັກງານ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບໃນການອອກແຮງງານ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຕໍ່າສຸດ ສຳລັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບໃນຂົງເຂດການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.

3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝາຍເຫດ: ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮັບປະກັນໃຫ້ລະບຽບການຕ່າງໆຂອງຕົນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບັນດາກົດໝາຍສະບັບທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ.

3.1. ກົດໝາຍແຮງງານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006

ຂໍ້ກຳນົດທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ “ກົດໝາຍ ແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ, ສະບັບ(ສະບັບປັບປຸງ)ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006” ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ກັບ ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານທີ່ປະຕິບັດວຽກງານດ້ານຕ່າງໆໃນຂະ ແໜງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

3.2. ດຳລັດລະບອບປະກັນສັງຄົມສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານໃນພາກວິສະຫະກິດ ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 1999

ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ເລກທີ 207/ນຍ, ລົງວັນທີ 23 ທັນວາ 1999 ວ່າດ້ວຍ “ດຳລັດລະບອບປະກັນສັງຄົມພາກວິສາຫະກິດ”.

ດຳລັດສະບັບນີ້ “ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສະເພາະລັດວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດພາກເອກະຊົນ, ວິສາຫະກິດປະສົມໃນທຸກໆຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ບໍລິການ ແລະ ທຸລະກິດອື່ນໆ”.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບ “ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນ ສປປ ລາວ”.

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ

ປະເດັນຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນການພິຈາລະນາໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 2 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ”. ທຸກອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕ້ອງປະກອບເອກະສານກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຕົນເຂົ້າໃນຄຳຮ້ອງນຳ. ເອກະສານນີ້ອາດຈະແຍກສະເພາະຕ່າງຫາກ ຫຼື ປະກອບເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານກໍໄດ້.

ນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ຄວນລວມມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການນຳຄື:

- ກ. ສະໜອງ ແລະ ຮັກສາສະຖານທີ່ປະຕິບັດວຽກງານ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທີປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ເພື່ອລົບລ້າງ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ໄພອັນຕະລາຍຫຼຸດໜ້ອຍລົງເທົ່າທີ່ຈະໜ້ອຍໄດ້.
- ຂ. ໃຫ້ການຊີ້ນຳ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍ ນັບທັງການພັດທະນາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ຄ. ສະໜອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນຕົວ ໃຫ້ພະນັກງານແຕ່ລະຄົນຢ່າງພຽງພໍ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວລະບຸຢູ່ໃນ ບົດທີ 18 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ”.
- ງ. ໃຫ້ການປິ່ນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອປິ່ນປົວສຸກເສີນຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ແກ່ພະນັກງານແຕ່ລະຄົນໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ.
- ຈ. ກຳນົດນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານນີ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນຊາບ ໂດຍໃຊ້ພາສາ ຫຼື ສື່ຕ່າງໆທີ່ເຮັດໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນເຂົ້າໃຈໄດ້.
- ສ. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນສາມາດຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບພະນັກງານຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງນີ້.
- ຊ. ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນທຸກກຸ່ມອາຊີບ ເພື່ອເປັນຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ພະນັກງານກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ໃຫ້ຕົວແທນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ພະນັກງານຄົນອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປະຕິບັດສຳເລັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.
- ຢ. ຈັດກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະບໍ່ໃຫ້ເກີນແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມະການຖືກຈັດລື່ງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນຊາບ.
- ດ. ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກອຸປະຕິເຫດ ແລະ ເຫດການກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ

ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານ, ບັນທຶກ ແລະ ກວດສອບໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ຜົນຂອງການກວດສອບຕ້ອງໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນຊາບ ແລ້ວນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເກີດຜົນຕໍ່ໄປ.

ຕ. ທຸກເຫດການທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຄຸຊກລ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ **ບົດທີ 23 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການລາຍງານ ແລະ ການສືບສວນເຫດການ”.**

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຄວນຈະທົບທວນຄືນນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຕົນເປັນປະຈຳທຸກປີ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນະໂຍບາຍຂອງຕົນມີຄວາມແທດເໝາະກັບສະພາບ ການປະຕິບັດງານຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ພ້ອມນັ້ນ ຖ້າອົງການຫາກໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝອັນໃໝ່ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດງານ ກໍ່ຕ້ອງມີການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຕົນຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ໝາຍເຫດ: ຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຢ່າງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນກົດໝາຍແຮງງານເຊັ່ນກັນ.

5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນຕໍ່ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ

ໄປຄຽງຄູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກແລ້ວ ພະນັກງານແຕ່ລະຄົນຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງ, ຊຶ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນມີຄື:

- ກ. ເອົາໃຈໃສ່ດູແລຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ ແລະ ບໍ່ກະທຳສິ່ງໃດທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍແກ່ເພື່ອນຮ່ວມງານ ຫຼື ຄົນອື່ນ.
- ຂ. ປະຕິບັດທຸກຄຳແນະນຳ ສຳລັບການປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ.
- ຄ. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນຄວາມປອດໄພ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມການແນະນຳ ແລະ ປະຕິບັດທຸກມາດຕະການ ເພື່ອປົກປ້ອງກັບສາອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້.
- ງ. ລາຍງານສະພາບການການໃດໜຶ່ງຊຶ່ງຕົນມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ວ່າ ອາດເຮັດໃຫ້ມີອັນຕະລາຍ ແລະ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງດ້ວຍຕົວເອງໄດ້ ໃຫ້ຜູ້ດູແລວຽກງານຊາບໂດຍທັນທີ.

6. ຢາເສບຕິດອື່ນໆ, ເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ ແລະ ຢາ

ພະນັກງານເກັບກູ້ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ພາຍໃຕ້ມີຄວາມມືນເມົາຈາກສິ່ງເສບຕິດອື່ນໆ, ດື່ມເຫຼົ້າ ຫຼື ກິນຢາຕ່າງໆ ອາດຈະສ້າງຄວາມສ່ຽງຈາກຄວາມປອດໄພໃຫ້ກັບຕົວພວກເຂົາເອງ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕໍ່ກັບການປະຕິບັດງານໃນພາກສະໜາມ.

ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ແມ່ນໃຫ້ມີລະບົບການປ້ອງກັນໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ສົງໃສ ວ່າມີອາການມືນເມົາຈາກຢາເສບຕິດອື່ນໆ ແລະ ເຫຼົ່າ ຈາກສະຖານທີ່ກຳລັງປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ.

ການວາງຢາຂອງແພດປະຈຳສະໜາມອາດສາມາດເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາໃນການເກັບກູ້ ຫຼື ອາດສາມາດສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພະນັກງານເຮັດວຽກຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ ສະນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ມີການແນະນຳລັກສະນະອາການແພ້ຢາໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ຫົວໜ້າຊຶ່ງນຳໜ້າວຽກ ຂອງສະຖານະການເລົ່ານັ້ນ.

ພະນັກງານເກັບລະເບີດ ຫຼື ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຮູ້ສຶກ ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຢ່າງ ມີຄວາມປອດໄພໂດຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກກິນຢາ; ຜູ້ຖືກຜົນກະທົບຕ້ອງໄດ້ຮັກສາອາການຕາມເງື່ອນໄຂ ຂອງແພດສະນາມ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາອອກຈາກສະໜາມເຮັດວຽກເພື່ອພັກຜ່ອນ; ແພດສະໜາມຕ້ອງແຈ້ງສະຖານະ ການໃຫ້ຫົວໜ້າຊັ້ນຳໜ້າວຽກນັ້ນຮັບຊາບ.

ບັນດາຜູ້ຊີ້ນຳໜ້າວຽກຄວນສັ່ງໃຫ້ນັກເກັບກູ້ທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກຢາໄປພັກຜ່ອນ ຈົນກະທັ້ງວ່າລິດຂອງຢາ ອອກຈາກຮ່າງກ່າຍໝົດ ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ.

7. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ

ໃນບາງກໍລະນີທີ່ການເກັບກູ້ຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດສຳເລັດໂດຍໄວ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມກົດດັນໃຫ້ແກ່ອົງການ ແລະ ພະ ນັກງານທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ເພື່ອໃຫ້ເກັບກູ້ສຳເລັດໂດຍໄວ. ການກົດດັນຄັ້ງກ່າວກໍເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້, ແຕ່ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຄວບຄຸມບັນຊາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາບັນຫາ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເກັບກູ້ລະເບີດດຳເນີນໄປຢ່າງປອດໄພເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຄັ້ງກ່າວ, ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງປະຕິບັດກິດຈະວັດປະຈຳວັນດັ່ງລຸ່ມນີ້.

7.1. ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກ

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດ (ກວດຊອກຫາ ແລະ ຊຸດຈຶ້ມຫາ ລບຕ) ຈະບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດວຽກເກີນ ກວ່າ 10 ຊົ່ວໂມງ ໃນແຕ່ລະມື້ຂອງການເຮັດວຽກ ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຮັດວຽກເກັບກູ້ລະເບີດໂຕຈິງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 8 ຊົ່ວໂມງ ໃນແຕ່ລະວັນ. ໂດຍບໍ່ນັບເວລາພັກຜ່ອນໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານ ແລະ ເວລາພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງ. ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 6.1.1 ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ການປະຕິບັດງານ ໃນ10 ຊົ່ວໂມງລວມມີ ເວລາການເດີນທາງໄປ ແລະ ກັບຈາກສະໜາມເກັບກູ້, ການທົດລອງ ແລະ ບົວລະບັດ ຮັກສາອຸປະ ກອນປະຕິບັດງານ, ເວລາພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງ ແລະ ເວລາພັກວຽກໃນແຕ່ລະຊົ່ວໂມງ.

ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກໃນສະໜາມເກັບກູ້ ລວມທັງຜູ້ຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ພັກຜ່ອນ 10 ນາທີ ໃນທຸກໆ 50 ນາທີ ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້.

ຖ້າອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຫາກນຳໃຊ້ລະບົບການເກັບກູ້ແບບ 2 ຄົນ ໂດຍຜູ້ໜຶ່ງພັກຜ່ອນ ສ່ວນອີກຜູ້ໜຶ່ງສືບຕໍ່ປະ ຕິບັດວຽກສືບປ່ຽນກັນເລື້ອຍໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການພັກຕາມຜຽນວຽກນີ້ ອາດຈະຊົດເຊີຍເວລາໃນການພັກຜ່ອນ ແລະ ພັກກິນເຂົ້າທ່ຽງຂອງພະນັກງານເລີຍ.

7.1.1. ກໍລະນີຍົກເວັ້ນສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ອາດຈະມີບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຖ້າຢຸດວຽກໃນຂະນະນັ້ນ ຫຼື ຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບຂອງ ການປະຕິບັດງານຖ້າຢຸດວຽກໃນຕອນນັ້ນແລ້ວກັບມາຊ້ຳວຽກທີ່ຍັງຄົງຄ້າງພຽງເລັກນ້ອຍໃນວັນຕໍ່ມາ. ກໍລະນີຄັ້ງ ກ່າວ ແມ່ນຍອມຮັບໄດ້ທີ່ໜ່ວຍງານເກັບກູ້ອາດຈະຕ້ອງເຮັດວຽກເກີນເວລາທີ່ກຳນົດສຳລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ.

7.2. ວັນພັກ

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ ຕ້ອງມີວັນພັກຢ່າງໜ້ອຍ 01 ວັນ ໃນທຸກໆ 06 ວັນ ທີ່ປະຕິບັດວຽກຕົວຈິງ.

8. ການນຳໃຊ້ແຮງງານແມ່ຍິງ

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ ມາດຕາ 38 ຫາ ມາກຕາ 40 ວ່າດ້ວຍ ການນຳໃຊ້ແຮງງານແມ່ຍິງ . ຕາມການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາການແປມາດຕາ 38 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນທາງການ:

“ທ້າມໃຊ້ແຮງງານແມ່ຍິງຖືພາ ຫລື ຢູ່ໃນໄລຍະລ້ຽງລູກນ້ອຍເຮັດວຽກງານດັ່ງນີ້:

- ວຽກງານຍົກຖ່າຍ ແລະ ແບກຫາບຫນັກ;
- ວຽກງານທີ່ຕ້ອງຍືນເປັນເວລາດົນນານຕິດຕໍ່ກັນ.
- ວຽກງານອື່ນໆທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.¹

ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານຕ້ອງຊັບຊ້ອນໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານແມ່ຍິງໄປເຮັດວຽກໃໝ່ຊົ່ວຄາວ.

ໃນເວລາທີ່ເຮັດວຽກອື່ນຊົ່ວຄາວນັ້ນຜູ້ກ່ຽວມີສິດໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານເຕັມຕາມປົກກະຕິແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມເດືອນ; ຖ້າຫາກເກີນສາມເດືອນນັ້ນແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວກໍ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານຕາມວຽກງານໃໝ່.

ທ້າມໃຊ້ແຮງງານແມ່ຍິງຖືພາ ຫລື ຢູ່ໃນໄລຍະລ້ຽງລູກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າໜຶ່ງປີເຮັດວຽກເພີ່ມໂມງ ຫຼື ເຮັດວຽກໃນວັນພັກ.”

8.1. ການອຸດໜູນໃນເວລາເກີດລູກ

ໃນມາດຕາ 39 ແລະ 40 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ ໄດ້ລວມເອົາຂໍ້ກຳນົດສຳລັບແມ່ຍິງຖືພາ ກ່ຽວກັບການລາພັກກ່ອນ ແລະ ຫຼັງເກີດລູກ ລວມທັງເງິນອຸດໜູນໃນເວລາເກີດລູກສຳລັບຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ.

9. ການຮັບເອົາແຮງງານເດັກ

ໃນມາດຕາ 41 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ ກຳນົດໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານສາມາດຮັບເອົາຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ມີອາຍຸຢ່າງໜ້ອຍ 14 ປີຂຶ້ນໄປ ແຕ່ບໍ່ເຖິງ 18 ປີ ເຂົ້າເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄປທີ່ແນ່ນອນ.

ໃນບົດທີ 16 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້” ກຳນົດໄວ້ວ່າ: ອາຍຸຕໍ່າສຸດຂອງພະນັກງານເກັບກູ້ ແລະ ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນ ທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ໃນ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງ ມີອາຍຸ 18 ປີຂຶ້ນໄປ.

ການຈ້າງຜູ້ອອກແຮງງານເດັກໃຫ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ມີພຽງການວ່າຈ້າງເພື່ອຖາງປ່າເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດໃນ ບົດທີ 5 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ໄດ້ລະບຸໄວ້ດັ່ງນີ້:

“ອາຍຸຂອງພະນັກງານໂດຍທົ່ວໄປທີ່ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ວ່າຈ້າງເພື່ອການຖາງປ່າ ບໍ່ຄວນຕໍ່າກວ່າ 14 ປີ ໂດຍອີງໃສ່ ມາດຕາ 41 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ.”

1. ວຽກງານອື່ນໆລວມມີ ວຽກງານທີ່ສຳພັນໂດຍກົງກັບກຳນົດຕະພາບລັງສີ ຫຼື ພະຍາດຕິດແປດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ; ກິນອາຍ,ຄວນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ; ວັດຖຸເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນຕົ້ນ: ວັດຖຸລະເບີດ; ຢູ່ຊຸມ ຫຼື ອຸໂມງໃຕ້ດິນ, ຢູ່ພື້ນນ້ຳ ຫຼື ຢູ່ເທິງອາກາດ; ສະຖານທີ່ຊຶ່ງມີຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ເຢັນຕິດປົກກະຕິ ແລະ ການເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບເຄື່ອງມືສັ່ນສະເທືອນເປັນປະຈຳ.

10. ການຮັກສາສຸຂະພາບປະຈຳວັນ

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການດູແລສຸຂະພາບຢ່າງປົກກະຕິ ສຳລັບພະນັກງານຂອງຕົນທັງພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ພາກສະໜາມ ແລະ ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດງານປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ແລະ ສຳນັກງານໄຫຍ່ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 43 ຂອງ ກົດໝາຍແຮງງານ.

ການດູແລສຸຂະພາບປະຈຳວັນ ຄວນລວມເອົາຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວການເຈັບປ່ວຍ, ພະຍາດ ແລະ ການບາດເຈັບຕ່າງໆນຳ.

11. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ

ລາຍລະອຽດຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຕາມການກຳນົດໃນກົດໝາຍແຮງງານ ແລະ ກຳນົດໃນ ບົດທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້”.

12. ການຊ່ວຍເຫຼືອເງິນອູດໝູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ຖືກອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ຫຼື ພະຍາດອາຊີບ

ອົງການທີ່ປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ/ລະເບີດຝັງດິນ ຢ່າງຕໍ່າສຸດແມ່ນຕ້ອງຈະຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກອຸປະຕິເຫດແຮງງານ ແລະ ພະຍາດອາຊີບຕໍ່າສຸດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍແຮງງານ ມາດຕາ 55 ແລະ 56.